

הם ויענינו ארבעה עשרים אלף שבעה מאות וכו'. חשב המצות הם. לידע שיש שם אלוה ושלל לעלות בתחשבה שיש אלוה ואלוה. וליחדו. ולאסרו. וליראה ממנו : שחכמים קורין אותו ערס. כדגרסין בחגיגה פרק ב' ארבעה ונכנסו לפרדם בן עזאי אחר ובן זומא ור"ע. בן עזאי הליץ ומת. בן זומא הליץ ונשבע. אחר קץ בנשיעות.

פ"ד יג ואע"פ שדגרים חלו דבר קמן קרלו חיון חכמים שהרי אמרו דבר גדול מעשה מרכבה דבר קמן הווינו לחזיו ורבא אטע"ל ראוי להקדמות וכו'. בטובה סוף פ' ה' ישן אמרו על ריב"ז שלא הוית מקרא ומשה וכו' דבר גדול ודבר קמן דבר גדול מעשה מרכבה דבר קמן הווינו לחזיו ורבא: וכתב הכ"ל דבר

ריק וחסר : יָיָ וְעֵינֵי אַרְבַּעַה פְּרָקִים אֵלּוּ שִׁבְחַשׁ מִצוֹת
 הָאֵלּוּ הֵם שִׁחְכִּמִים הָרִאשׁוֹנִים קְרִיאִין אוֹתוֹ [b] פֶּרֶס
 כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ אַרְבַּעַה נִכְנְסוּ לִפְרֶס . וְאֵפ"פ שְׁגֹדְלֵי
 יִשְׂרָאֵל הֵיוּ וַחֲכָמִים גְּדוֹלִים הָיוּ לֹא כֹלָם הָיָה בָהֶן כֹּחַ
 לִידֹעַ וּלְהַשִּׁיג כָּל הַדְּבָרִים עַל בּוֹרִיין . וְאֵנִי אוֹמֵר שֶׁאִין
 רְאוּי לְמִיָּיל בִּפְרֶס אֲלֵא מִי שֶׁנִּתְמַלֵּא כְּרִיסוֹ לֶחֶם וּבִשָּׁר .
 וְלֶחֶם וּבִשָּׁר הוּא לִידֹעַ הָאִסּוּר וְהַמּוֹתֵר וּכְיוּצֵא בָהֶם
 מִשָּׂאֵר הַמִּצּוֹת . וְאֵפ"פ שְׁדָּבְרִים אֵלּוּ דָּבָר קָטָן קָרָאוּ
 אוֹתָן חֲכָמִים שֶׁהָרִי אָמְרוּ חֲכָמִים דָּבָר גְּדוֹל מַעֲשֵׂה
 מִרְכָּבָה וְדָבָר קָטָן הוֹוִיּוֹת דֹּאבֵי וּרְבֵא . אֵפ"כ רִאיוּיִן
 הֵן לְהַקְדִּימִן . שֶׁהֵן מֵיִישְׁבִין דַּעְתּוֹ שֶׁל אָדָם תַּחֲלָה . וְעוֹד
 שֶׁהֵם הַמּוֹבָה הַגְּדוֹלָה שֶׁהַשְּׁפִיעַ הַקֶּב"ה לִיִּישׁוּב הָעוֹלָם
 הַזֶּה כְּדִי לִנְחֹל חַיִּי הָעוֹלָם הַבֵּא . וְאַפְשָׁר שִׁידַעַם הַכֹּל קָטָן
 וְגִדּוֹל אִישׁ וְאִשָּׁה בַּעַל לֵב רָחֵב וּבַעַל לֵב קָצֵר :

פרק חמישי

א כל [6] בית ישראל *מצווין על קדוש השם הגדול
 הזה שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל.
 ומוזהרין בשלא לחללו שנאמר ולא תחללו את שם
 קדשי. כיצד כשיעמוד עובד כוכבים ויאנוס את ישראל
 לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה או יהרגו
 יעבור ואל יהרג שנאמר במצות אשר יעשה אותם
 האדם וחי בהם. וחי בהם ולא שימות בהם. ואם מת
 ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו: **ב** במה נדרים
 אמורים בשאר מצות חוץ מעבודת כוכבים [3] וגלוי
 עריות ושפיכת דמים. אבל שלש עבירות אלו אם יאמר
 לו

א סמ"ג עשין ה עור יו"ד סי' קנו : ב סמ"ג לאוין כ' :

אשכנזי אלו הן גופי הלוואה בנקרי עיקרי מרחי הגדול האשכנזי לעסקים בהם. ומקומו ונימצאותו אשכנזי עשויים מאד אינם עיקריים אלא כמו פרפראות להכמה ההלמודים שהיא ראוייה להקרא חממה בהם להיות עסקה בפירות מצויים יחדך ולגדול השכר המתקן לעסקים בה ומקיימת מציאות:

[illegible]

משנה למלך

[illegible]

הנחות מיימוניות

[6] וכן פ' בערך ע' אבן בשם רב האי גאון שהיו עושים מעשים ומופללים חפז מזהר
שהמשמשין בכזה וצוים להכילות וירידים הלא משמרות המלאכים בעולם והוא
יוכל לאחד ולפנים מהיכל וכו' ועד שלא שהן עולים למסד אלא בחדרי לבם צופים
ורואים אתה שצופה בעיניו דבר ברור ושומעים ומשמרים בעין הסהוב ברור הקרש ע"ל
בשם הגאון. והא דאמר בן עזאי הציון מתי פירוש הוסף להחזיר שבות כדי להביט
באפיקרו המאירה. אבל כדרך פרס כתב וז"ל נכנסו לפרס פירוש פרס מעין ג' א"ב
ג' ב"ב משמע שאמור לא לחלול את שם קדשי א"כ מה תלמוד לומר נקדשתי אמרה
א אב לא עשהה מעשה כגון להביא ערוע עליה כדמשמע פרק בן סור ומורה (דף ע"ד)
חילול השם ועוד. בהלכות איסורי ביאה פרק י"ח ובתוספות ב"מ דכתובות (דף ג') ופרק
זעור פרק בן עזאי :

פ"ה ב' במה דברים אמורים נבארי מותו חזן וכו'. כמסדרינן פקדן בן סורר (דף ע"ד) א"ר יוחנן אמר ר' שמעון בן יוחנן נמנו וגמרו כעליית בית נחום ביום כל עשירות בתורה אם אחרימם לו לאדם עבור ואלו התרה ועבור ואלו יסרה חזן מעשרות כוכבים ואלו ש"ד. וזוהי הגזון הראשון אל הצבאים ח"א ס"י ר"ש נבאל עב כסן נבאל הלנהו ונאסבורו ואלו נאסבורהו וסביב דה"ל לו לעבור מתחת ארוב מעור ודעו דאשילו כבמות נשבות אל תארינן ואלו ש"ד ש"בא עשירות אכל בשלם עשירות דעבורת כוכבים וג"ע וש"ד לא דקיי"ל כל עשירות שבתורה אשילו א"ל לאדם עבור ואלו תרה ועבור ואלו יסרה חזן משלם אלו וקף עב בג דחבורת הלנהו אלו ואלו ש"ד חזקין ודעו ככלל ג"ע מ"ל כיון דחבורת ביהוה הוא הכי הוא ככלל ג"ע דחזן מעשרות כוכבים וג"ע ואלו תארינן ואלו חזקין כ"א חזקין ב' בתיביתא דידם חזקין חזקין דג' בן סורר מחזיקין שבת עשירי כלשהו והנה כחולו גדול ואחריו הדושהים שאין לו חקק עד שבתכל לו ואחריו הכמים ימות ואלו תבעל ימות ואלו תעמוד נעזר עומה כ' תלמיך חזן דוקא ג"ע נלכד תלמיך אשילו בפגוים ואשילו דבור כעלמא ואשילו ש"ל בפגו שאין חזקו ב' כי אלו חבורת הגהם אמור נלכד משום דלחבורא דידם חזן ג"ע נ"ד חזקין אחריו חזקין דרבנן וסעבר עב דברי הכמים חזיקי מיום עש"ד. ועיין מ"ס מן סכ"י דנ"ד

מגדל עוז

פ"ה כל בית ישראל מוויני על קדוש השם עד בין שמואל בתוך עשרה בין נחמס ביו לבין עובדי כוכבים. פק חין מעמידין (ע"ז דף כ"א) ופקר בן סורר. ומוכר (דף ע"ד) וכוונת פק' נחמס (דף ס"ג) ופקחם פק' על שם (דף כ"ה). וענין קדוש השם נחמס כענין נחמס נחמור אל הכהנים ונחמס פ' ד' מיתות (דף ס"א) ובספרי ונחמסו בתוך בין ישראל על מנת בן סולמית אל תחמס מאיך (מדרש על מנת שחמסו בתוך וכן פק' ר"מ ע"ז כ"ה):

שהוא נגזר לצדיקים כך אותו מקום הוא מקום בערבות שהגשמות שם צדורות עכ"ל;
 תורה מסור עצמך על קידוש שמי ע כ : [3] היינו דוקא באיש אבל אשה קרקע עולם
 דפריך ומה אסתר פרהסיא הואי ולא פריך גלוי עריות הואי אלא מפרהסיא פריך משום
 כל שעה פרהסיא